

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): Veronika Liptáková

Název práce: Otázky smyslu konceptu duše (vědomí, osoba, já)

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo původně prozkoumat, byť na dílčím materiálu z dějin filosofie a psychologie k pojmu duše, zda koncept duše, resp. duše člověka, má ještě v dnešní době pro naše chápání světa dobrý smysl. Práce (však) nakonec převážně spočívá v určitém zmapování mnohých základních představ o „duši“ na poli filosofie a částečně psychologie, případně koncepce vědomí od pomezí psychologie a filosofie myslí po klasická psychologická pojetí vědomí u Junga a pojetí „jáství“ a osoby opět na pomezí filosofie a psychologie ve 20. století. Z rozsáhlé problematiky je také nakonec zřejmé, že by pojem duše stále význam mít mohl, tedy i tento cíl byl přijatelně splněn. I když je práce spíše nestejným přehledem a ne uceleným propracovaným dílem, splňuje, byť místy s jistou benevolencí, jinde dobře, nároky na možnou základní podobu bakalářské práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka využívala většinou primární literaturu, a to ve značném množství a v domácím samostudiu, takže se potýkala s jejími obtížemi sama. A byl to jak místy, tak i celkově náročný výkon, ač získávající (z četby autorů) většinou jen základní informace. Z hlediska zachycení obsahu předloh si počínala *relativně* obstojně, i když u filosofičtějších pasáží předloh některých autorů, mj. Platona, Aristotela a Tomáše, později i autorů 20. století, bohužel dochází občas ke zkreslování jejich smyslu – tak, jak je závislý na trénovanějším čtení a přemýšlení o věcech. Také často ze zpracování není zřetelný smysl (vytěžení) práce s jejich motivy pro koncept smyslu duše; ale zachycení poměrně relevantních částí předloh v práci je. Problematické však bývá, když/že autorka na předlohy neodkazuje dostatečně a informace přejímá z jednotlivých předloh postupně a jako hotovky, fakta, ne kriticky, ne jako materiál k vlastní práci a někdy ani ne jako cizí referovaný materiál (viz např. o „křesťanském pojetí duše“ na str. 16-19 /– na s. 19 se dokonce mluví o stanovisku E. Brunnera sice s odkazem na předlohu sborníku, ale v textu neodlišeně od jakoby vlastního textu – excerptce z příslušné části sborníku/; anebo pak opět dlouze cituje v závěrečných částech práce při využívání práce „Pozvání do psychologie osobnosti“; ale pouhé excerptce se vyskytují i u jiných částí práce).

Nejlépe si, myslím, autorka počíná u novověkých autorů (Descarta, La Mettrieho, ba i Kanta!) - v reprodukování originálních předloh obsahově pozoruhodně lépe, i když i zde se jednak najdou pasáže reprodukcující jakoby na autorech nezávislá fakta, jednak i zde chybí shrnující vytěžení koncepcí co do smyslu. Poradila si ale také alespoň základně i s přístupem Schopenhauerovým. A na nějaké přijatelné bakalářské úrovni i s ostatními autory. A to vše „sama“. Po dlouhém přehledu koncepcí autorů vše samostatně shrnuje a doplňuje svým uvažováním až v Závěru – a uzavírá velmi pěknou, (ale i) „další citací“ dalšího autora.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce je přijatelná, jen práce obsahuje jako opravdu vážnější problém pro BP zejména dost častý nedostatečný odstup od přebíraných výkladů, s tím i delší citování vždy z jednoho zdroje. Jinak jsou v práci občasné překlepy, ale v zásadě je gramaticky a stylisticky i co do členění a přehlednosti práce velice dobrá, (a jazyk pěkný a odpovídající BP). S výjimkou ještě k citacím: Když se např. cituje se sborníku, tak se neodkazuje jen na editora sborníku – viz na s. 16 o křesťanství... a dále i jinde. A není možno citací předloh(y) nahrazovat vlastní text! - i když to autorka dělá jen vzácně, na konečných stránkách práce před Závěrem.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je přijatelná, místy slabší, místy náročnější, prokazující ale základní bakalářské dovednosti autorky. Ty se však namísto pozdvižení opakovaným zpracováním vybraných částí skoro až rozměňují snahou splnit zpracování všech zadaných autorů. Z toho vznikla dlouhá šňůra výkladů – či spíše excerptcí - podle jednotlivých autorů; a snad žádné analýzy, srovnávání, úvahy a hledání smyslu – s výjimkou úvahy o Schopenhauerově pojetí

vůle v Závěru a malého vlastního projevování se v Závěru celkově. Nemyslím, že bych měl mluvit o „silné stránce“ práce, ale chci určitě ocenit všechnu tu práci, kterou autorka, byť poněkud amatérsky a občas s chybami, konala samostatně, přičemž poctivě studovala předlohy a dělala z nich své, docela přijatelné a informativní výtahy. Slabší stránkou práce je jistě průběžné formální chybování ohledně odstupu od předloh a pak také to, že už autorce nezbyl čas na to, aby práci znovu prošla, srovnala autory a případně sekundární výklady k nim, a aby pak práci celou „předestilovala“ do kompaktnější odborné práce. Takto je práce spíše nakonec jen rozsáhlejší informativní sběrnou. Ale i na netriviální úrovni, takže jakožto kvalifikační práce je přijatelná.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Nebudu komentovat jednotlivé nepřesnosti ve excerpcích autorů/předloh, ale jen obecně upozorňuji, že při přejímání tezí autorů je třeba jednak pozorně odsledovat jejich znění s přihlédnutím k danému kontextu, ke smyslu daného konkrétního sledovanému autorem! A jednak je také při zpracování sám/sama začlenit vhodně do svého zpracovaného výkladu tématu. Na ten ale zase nestačí uspořádat exerpce; je naopak navíc třeba počítat s časem právě na opakované zpracovávání a „dávání dohromady“ jak dílčích, tak celkových získaných koncepcí.

2. Zkuste i ústně před komisí vyjádřit svou výslednou představu o tom, jakou roli plnily některé formulace principu duše pro vysvětlování toho, co je člověk, čím je zvláštní, co je jeho úkolem. Co se s těmito rolemi děje při pokusech vysvětlovat člověka jen dle principů vědy?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Vzhledem k výsledné podobě „dobře“; případně lze *při výborné obhajobě* přes uvedené vážnější výhrady vzhledem k množství autorkou vykonané ne triviální práce, mnohdy obtížné, uvažovat i o „**velmi dobře**“.

Datum: 30.5.2018

Podpis

